

شرایط وجوب و صحت روزه

شرایط وجوب و صحت روزه

۱. امام خمینی (ره): کسی که یقین یا گمان دارد که روزه برایش ضرر دارد، اگرچه دکتر بگوید ضرر ندارد، باید روزه نگیرد، و اگر روزه بگیرد، صحیح نیست، مگر آنکه به قصد قربت بگیرد و بعد معلوم شود ضرر نداشته.

توضیح المسائل، م ۱۷۴۳

آیت الله العظمی خامنه ای:

کسی که می داند روزه برای او ضرر دارد یا احتمال عقلایی می دهد که ضرر داشته باشد (یعنی خوف ضرر دارد) روزه بر او واجب نیست، بلکه در مواردی نیز حرام است، خواه این یقین و ترس از تجربه شخصی حاصل شده باشد یا از گفته پزشک امین و یا از منشأ عقلایی دیگر و اگر روزه بگیرد، صحیح نیست؛ مگر آنکه به قصد قربت گرفته باشد و بعداً معلوم شود که ضرر نداشته است.

رساله نماز و روزه آقا م ۷۹۲

.....

۲. امام خمینی (ره): برای صحیح بودن روزه مستحبی اضافه بر شرایط گذشته، شرط است که قضای روزه واجب به گردن او نباشد، و رعایت احتیاط که هیچ روزه واجب به گردن او نباشد- روزه کفاره یا غیر آن- ترک نشود، بلکه تعمیم شرط نسبت به همه روزه های □□ واجب (که هیچ روزه واجب به گردنش نباشد) خالی از قوت نیست.

(تحریر، شرائط صحت صوم، م ۲)

آیت الله العظمی خامنه ای:

برای صحیح بودن روزه مستحبی لازم است قضای روزه ماه رمضان و همچنین بنابر احتیاط واجب روزه واجب دیگری بر عهده فرد نباشد.

رساله نماز و روزه، م ۷۹۶

.....

۳. امام خمینی (ره): اگر مریض پیش از ظهر ماه رمضان خوب شود و از اذان صبح تا آن وقت کاری که روزه را باطل می کند انجام نداده باشد، باید نیت روزه کند و آن روز را روزه بگیرد و چنانچه بعد از ظهر خوب شود، روزه ی آن روز بر او واجب نیست.

(تحریرالوسیلة، الصوم، النية، م ۴)

آیت الله العظمی خامنه ای:

اگر مریض در اثنای روز ماه رمضان خوب شود، واجب نیست نیت روزه کند و آن روز را روزه بگیرد ولی اگر پیش از ظهر باشد و کاری که روزه را باطل می کند انجام نداده باشد، احتیاط مستحب آن است که نیت کند و روزه بگیرد و پس از ماه رمضان باید آن را قضا کند.

(رساله نماز و روزه، م ۷۹۵)

۴. امام خمینی (ره): انسان نمی تواند برای ضعف روزه را بخورد، ولی اگر ضعف او به قدری است که معمولاً نمی شود آن را تحمل کرد، خوردن روزه اشکال ندارد.

(تحریرالوسیلة، القول فی شرائط صحة الصوم و وجوبه، م ۱)

آیت الله العظمی خامنه ای:

سؤال: روزه ی دختران تازه به بلوغ رسیده و نیز افراد ساکن در مناطقی که روز طولانی دارند و امثال آنها چه حکمی دارد؟

پاسخ: اگر وضعیّت مکلف به گونه ای است که به خاطر ضعف جسمانی یا طولانی بودن روز، روزه گرفتن به خودی خود _ حتّی با ترک فعّالیّت و مراعات تغذیه _ سختی فوق العاده داشته باشد، در این صورت بنابر احتیاط روزه بگیرد و وقتی به سختی فوق العاده افتاد، افطار کند و قضای آن را بگیرد. امّا اگر حرجی بودن ادامه روزه به دلیل فعّالیّت مانند اشتغال به کار یا تحصیل و مطالعه باشد، در این صورت بنابر فتوا باید روزه بگیرد و هر گاه به سختی فوق العاده افتاد، افطار کند و قضای آن را بگیرد.

(استفتاء، ۸)

مسائل اختصاصی در مورد روزه

۱. روزه حرجی باطل است.

(استفتا، ۱۰۳)

۲. اگر بداند روزه باعث درد قابل توجه، مانند درد سر یا درد چشم می گردد، تکلیفی نسبت به روزه ندارد.

(استفتا، ۱)

۳. زن بارداری که زایمان او نزدیک است، اگر می ترسد که روزه برای جنین یا خودش ضرر داشته باشد، روزه بر او واجب نیست و در صورت اول (ضرر برای جنین) باید برای هر روز یک مد طعام، یعنی گندم یا جو و مانند اینها (به عنوان فدیة) به فقیر بدهد و بعد از ماه رمضان نیز قضای آن را به جا آورد و در صورت دوم که برای خودش ضرر دارد، باید روزه هایی را که نگرفته، قضا نماید و بنا بر احتیاط فدیة نیز بدهد و در مورد زنی که زایمان او نزدیک نیست، پرداخت فدیة مبنی بر احتیاط وجوبی است.

(رساله نماز و روزه، م ۹۵۴)

۴. اگر قائل به اثبات اول ماه به حکم حاکم شدیم، در تحقق آن نیاز به الفاظ خاصی نیست ؛ بلکه همین که در مقام ابراز نظر گفته شود فردا عید است کفایت می کند.

(استفتا، ۱۰۶)

۵. برای آنان که حکم حاکم را قبول دارند ولی چشم مسلح را قبول ندارند، حکم حاکمی که بر مبنای پذیرش چشم مسلح در رؤیت هلال باشد نافذ است.

(استفتا، ۱۰۶)

۶. مسافری که صبح به مقدار مسافت شرعی از وطن خود دور می شود، اگر قبل از ظهر برگشت ولی شک دارد که به اذان ظهر رسیده یا نه، روزه اش صحیح نیست.

(استفتا، ۱۰۶)